

เยื่อน " ภูทอก คีนเดือนเพ็ญ " เพลงรักเพื่อนนักกลอน

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ค. 2552

หลากแนวคิด หลากชีวิตที่ดิ้น นี่แหละวิภวณของสังขาร

วิหคไร้คอน.....

เหมือนขมื่น สิ้นวังจะ หวังพัก
ไร้ทั้งหลัก และคอน จะนอนฝัน
ต่างระเห เร่กาย ไปวันวัน
ใจหิวหวั่น พรันชีวิต เมื่อคิดครวญ
มีหริตหริ่ง ไร้ไร้ ไว้เป็นเพื่อน
มีดวงเดือน เดือนใจ ให้ได้ผวน
หนาน้ำค้าง สร้างฝัน ให้รัญจวน
เพียงจันทร์นวล แทนหน้า ให้อาวรณ์
มีหมู่ยุง มุ่งปลุก ให้ลุกตื่น
ตักงามขึ้น นุ่มกว่าใคร คือไม้ขอนแก่น
วังฉันหรือ คือป่า ที่อาทร
มีบทกลอน วรรณศิลป์ รินรดใจ
ระยิบยับ วับบาว ดาวหิ่งห้อย
ดุษฎีพร้อย โคมประดับ ะวับบไหว

ณ ที่แดน ภูทอก ศรีวิไล

ซึ่งฉันได้ สัมผัส ด้วยศรัทธา
จากเมืองใหญ่ ใจกลาง ห้างตลาด
แสนอนาถ ใจนึก มารักษา
จากคนที่ แสนดี ที่ปรีดา
จากคำว่า แสนรัก แสนภักดี
เหมือนวิหค โผผกรัง จะหวังพึ่ง
ไร้คนซึ่ง แสนรัก เสริมศักดิ์ศรี
จำระเห่ เรล่ง สู่พงพี
สุดท้ายนี้ มีเพียงเพื่อน คือเดือนเพ็ญ.